Temps Ordinari - Vint-i-quatrè diumenge

Per LlorencP el dl., 06/09/2021 - 00:00

Is, 50,5-9a
Jm 2,14-18
Mc 8,27-35

Avui les lectures ens conviden a veure on tenim el nostre centre, el nostre centre vital. El centre que articula les nostres vides.

L'evangeli, ben conegut, ens torna a planejar la pregunta de Jesús, que hem sentit tantes vegades: "i vosaltres, qui dieu qui és Jesús?"

Doncs bé, aquesta pregunta pot quedar com un exercici intelectual, que ja hem fet moltes vegades, o com quelcom molt més profund i vital:

Ara, en aquest precís moment de la teva vida, qui és Jesús per a tu?

Ara, sí, en aquest moment concret, en aquesta època de l'any, de deixar enrere l'estiu, les fatigues del curs passat, i de començar un nou curs en el que, sens dubte, tens moltes expectatives i també les teves pors més íntimes…

Ara, en aquest moment de la teva vida, que pot ser, tu sabràs, de creixement, de plenitud, o de decreixement, d'envelliment, d'activitat o de més passivitat, de salut i energia, o de fragilitat i malaltia…

En aquest moment concret de la vida, en aquest "ara", qui és Jesús per a tu?

Quin paper juga en la teva vida?

Un paper perifèric, potser ara Jesús juga un paper secundari? O és el centre de la meva vida?

Jesús planteja aquesta pregunta als seus deixebles, perquè és important. Per això, ens la podem fer nosaltres avui de nou.

I quins són els signes si Jesús ocupa el nostre centre, o no?

Potser en les lectures podem veure algunes pistes:

- Jesús ocupa el nostre centre quan no ens preocupem de 'les nostres coses', de la nostra seguretat, del nostre benestar.
- Jesús ocupa el nostre centre, quan som generosos donant joiosament el nostre temps i les nostres energies en bé dels altres, i no en bé dels meus, de les meves coses, dels meus interessos
- Jesús ocupa el nostre centre, quan la nostra fe en ell es converteix en accions concretes en bé dels altres, quan no és una fe de paraula sinó d'actes
- Jesús ocupa el nostre centre, quan la nostra mirada i el nostre interès és fixen en la sort i la necessitat dels més vulnerables, dels més pobres i necessitats.

Com ressonen de fortes aquestes paraules de la segona lectura!:

"Suposem que algun dels nostres germans o germanes no tingués ni vestits ni l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres li digués: «Ves-te'n en pau, abriga't bé i alimenta't», però no li donés res del que necessita, quin profit li faria?"

I encara per reblar el clau: *"demostra'm, sense les obres, que tens fe, que jo, amb les obres, et demostraré la meva fe".*

Doncs bé, podem donar-nos un temps, aquests propers dies, per preguntar-nos: *quin paper juga avui Jesús en la meva vida?*

I li podem demanar que aquest curs Ell, així com ho fa, discretament, però amb vigoria si el deixem, ocupi una mica més els centre de la nostra vida.

És des del nostre centre que ens podrà donar la seva valentia, coratge i alegria per fer de la nostra vida una missió d'amor en el seu nom.

ETIQUETES
CENTRAR-SE COHÈRENCIA QÜESTIONAR-SE